

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

23 april 2026

ADVIES 2026-088

met betrekking tot de weigering van inzage in interne richtlijnen, werkinstructies, procesbeschrijvingen, beslisbomen, templates en handleidingen

(CTB/078/2026)

Sleutelwoorden : Federaal Agentschap voor geneesmiddelen en gezondheidsproducten (FAGG) – interne richtlijnen, werkinstructies, procesbeschrijvingen, beslisbomen, templates en handleidingen – art. 6, § 3, 3°, Wet 11 april 1994

1. Een overzicht van de feiten

1.1. Per e-mail van 5 februari 2026 richt X volgend verzoek aan Service Center Gezondheid (het centrale en gemeenschappelijke contactpunt voor de FOD Volksgezondheid, het RIZIV en het Federaal agentschap voor geneesmiddelen en gezondheidsproducten (hierna: “het FAGG”)):

“Onder de Wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur) merk ik op dat bij verzoeken om louter administratieve/procedurele informatie [...], niet 1 keer maar regelmatig wordt verwezen naar “interne” of “(interne) nationale richtlijnen”, werkwijzen of procedures die enkel betrekkingen hebben op 'fertiliteitszaken'.

Om de beslissingvorming en de gehanteerde afwegingen correct te kunnen begrijpen en desgevallend te laten toetsen, dien ik hierbij een afzonderlijk verzoek tot [sic]

Gevraagde bestuursdocumenten

Ik verzoek inzage/afschrift van alle geldende en meermaals genoemde interne nationale richtlijnen, de omzendbrieven, instructies, procesbeschrijvingen, beslisbomen, templates en handleidingen die betrekking hebben op één of meer van volgende:

Omgang met verzoeken om administratieve keteninformatie (zoals PV-registratie, overdracht aan parket, datum/wijze van overdracht, dossiernummers/notitienummers, doorsturingen, status-opvolging)

- interne werkwijzen of beperkingen m.b.t. het meedelen van PV-nummers, notitienummers, parketidentificatie en overdrachtsmetadata;*
- procedures voor het documenteren van overdracht (logs, verzendlijsten, begeleidende stukken, ontvangstbevestigingen).*
- Wie die afspraken oplegt, in welke vorm ze worden vastgelegd*
- Op welke wettelijke basis*
- In welke vorm deze nationale interne richtlijnen gegeven worden en door wie en met welke finaliteit.*

Vormvereisten / afbakening

- *Ik vraag geen persoonsgegevens of medische inhoud uit individuele dossiers*
- *Graag ontvang ik per document minimaal: titel/naam, datum van inwerkingtreding, versie, opsteller/dienst, status (actief/vervangen), en het (wettelijke) toepassingsgebied.*

Indien u stelt dat documenten niet bestaan

Indien u meent dat er géén “interne nationale richtlijnen” bestaan over één of meer bovenstaande punten, verzoek ik u dit expliciet te bevestigen en aan te geven:

- *Naar welke interne richtlijnen dan wel worden verwezen als men geen administratieve informatie verstrekt aan potentieel benadeelden.*
- *welke alternatieve normering dan wél wordt gevolgd (bv. algemene federale richtlijnen, omzendbrieven, of is het louter casuïstische praktijk).”*

1.2. Per e-mail van diezelfde datum verduidelijkt de aanvrager nog het volgende:

“Dit verzoek omvat tevens elk document onder andere benaming waarin deze werkwijze is vastgelegd of verspreid (intranetpagina’s, SharePoint/kwaliteitshandboek, Q&A’s, sjablonen, e-mailinstructies, workflowbeschrijvingen, beslisbomen, checklists). Indien u stelt dat niets bestaat, verzoek ik een beschrijving van het zoekspoor (diensten en dragers/systemen) en een inventaris van geraadpleegde bronnen.”

1.3. Per e-mail van 10 februari 2026 meldt de aanvrager aan het centrale contactpunt dat zij, wegens het uitblijven van een schriftelijke ontvangstbevestiging, telefonisch contact opgenomen heeft met het servicecenter en dat bevestigd werd dat het verzoek door de diensten van de geadresseerde werd ontvangen. De aanvrager vat het voorwerp van het verzoek nog samen:

“Kern van het verzoek (zeer beknopt): Ik verzoek inzage/afschrift van de meermaals (schriftelijk) genoemde “(interne) nationale

*richtlijnen/werkwijzen” die binnen fertiliteitszaken worden ingeroepen om (i) administratieve keteninformatie (o.a. PV-/notitienummers, parketidentificatie, overdrachtsmetadata, statusopvolging) niet mee te delen en/of (ii) informatie niet te verstrekken. Het verzoek omvat ook verwante documenten onder andere benaming (intranet/SharePoint, kwaliteitshandboek, Q&A’s, sjablonen, e-mailinstructies, workflows, beslisbomen, checklists en de wettelijke basis waarop ze rusten). Indien u stelt dat dergelijke documenten niet bestaan, verzoek ik een beschrijving van het zoekspoor en een inventaris van de geraadpleegde bronnen.
En wie deze opdrachten dan wel geeft en hoe en waar ze staan.”*

1.4. Per e-mail van 10 februari 2026 antwoordt het FAGG als volgt:

“Dank voor uw bericht, en bedankt ook voor deze duiding. Ik vroeg me inderdaad af naar welke verwijzingen, aangehaald in uw eerdere mail, u verwees. Aangezien u echter verwijst naar communicatie van het Parket, moet ik u wel melden dat u deze vraag beter tot het parket zelf richt – de nationale richtlijnen waarnaar zij verwijzen, zijn ons immers niet meteen bekend.

Indien u uw verzoek openbaarheid van bestuur jegens het FAGG handhaaft (wat uw goed recht is, ongeacht het bovenstaande), verneem ik het graag. In dat geval werd uw verzoek wel degelijk ontvangen op 5 februari 2025, en uw verzoek zal worden beantwoord binnen de 30 dagen na ontvangst. We kunnen u in ieder geval enkel de elementen verschaffen waarover het FAGG zelf beschikt – de richtsnoer waarnaar de parketmagistraat verwijst, is mij niet bekend en ik kan me hieromtrent dus niet over uitspreken.”

1.5. Per e-mail van 10 februari 2026 richt de aanvraagster volgend verzoek tot het FAGG:

“Dank voor uw antwoord.

1. Handhaving van het Wob-verzoek

Ik bevestig uitdrukkelijk dat ik mijn verzoek tot openbaarheid

van bestuur jegens het FAGG handhaaf, zoals ingediend op 05/02/2026 (CALL1375216).

2. *Reikwijdte: niet “richtlijnen van het parket”, wel de werkwijze/richtlijnen van het FAGG in overleg met parketten.*

Mijn verzoek ziet niet op interne richtsnoeren van het parket. Het ziet op de documenten en normenkaders waarover het FAGG zelf beschikt en waarnaar het FAGG zelf herhaaldelijk verwijst wanneer het administratieve keteninformatie weigert mee te delen (bv. PV-/notitienummers, parketidentificatie, overdrachtsmetadata, statusopvolging) met verwijzing naar “(interne) nationale richtlijnen”, “werkwijzen” of “procedures” in fertiliteitszaken, onder meer in context van (vermeende) lopende onderzoeken.

Indien u stelt dat “de richtsnoer waarnaar de parketmagistraat verwijst” u niet bekend is, thans herhaaldelijk schriftelijk door u en uw diensten aangegeven wordt dat uw opdracht is niets mee te delen, zelfs niet het parket naar waar een melding die voor jullie werd gedaan werd overgemaakt, dan is dat op zich niet beslissend voor dit Wob-verzoek: het FAGG baseert weigeringen en doorverwijzingen immers op eigen afwegingen en op een eigen administratieve werkwijze. Die werkwijze moet, wanneer zij sturend is voor de omgang met verzoeken van melders/slachtoffers/potentieel benadeelden, in wettelijkheid wortelen en auditabel zijn.

3. *“wend u tot het parket” is geen substituut voor bestuursdocumenten*

Ik neem nota van uw standpunt dat het FAGG enkel elementen kan verschaffen waarover het zelf beschikt. Dat is precies wat ik vraag. Een doorverwijzing naar het parket kan geen substituut vormen voor openbaarmaking (of toetsbaar gemotiveerde weigering) van bestuursdocumenten die het FAGG zelf bezit of hanteert.

In de praktijk ontstaat anders een cirkel: het FAGG verwijst naar parketten, en parketten verwijzen terug naar het FAGG

voor het administratieve spoor. Dit Wob-verzoek beoogt net om dat administratieve spoor controleerbaar te maken.

- 4. het verzoek (zeer beknopt): Ik verzoek inzage/afschrift van de meermaals (schriftelijk) genoemde “(interne) nationale richtlijnen/werkwijzen” die binnen fertiliteitszaken worden ingeroepen, ook door uw diensten om (i) administratieve keteninformatie (o.a. PV-/notitienummers, parketidentificatie, overdrachtsmetadata, statusopvolging) niet mee te delen en/of (ii) informatie niet te verstrekken. Geen benadeelde partijstellingen bij parketten te mogen doen maar via jullie te moeten gaan. Het verzoek omvat ook verwante documenten onder andere benaming (intranet/SharePoint, kwaliteitshandboek, Q&A’s, sjablonen, e-mailinstructies, workflows, beslisbomen, checklists en de wettelijke basis waarop ze rusten). Indien u stelt dat dergelijke documenten niet bestaan, verzoek ik een beschrijving van het zoekspoor en een inventaris van de geraadpleegde bronnen.*

Ik verzoek inzage/afschrift van alle geldende en meermaals genoemde interne nationale richtlijnen, de omzendbrieven, instructies, procesbeschrijvingen, beslisbomen, templates en handleidingen die betrekking hebben op één of meer van volgende:

- 5. Omgang met verzoeken om administratieve keteninformatie (zoals PV-registratie, overdracht aan parket, datum/wijze van overdracht, dossiernummers/notitienummers, doorsturingen, statusopvolging)*
- 6. interne werkwijzen of beperkingen m.b.t. het meedelen van PV-nummers, notitienummers, parketidentificatie en overdrachtsmetadata;*
- 7. Wie die afspraken oplegt, in welke vorm ze worden vastgelegd.*
- 8. Op welke wettelijke basis*

9. *In welke vorm deze nationale interne richtlijnen gegeven worden en door wie en met welke finaliteit.*

Termijn

Tot slot: u vermeldt “ontvangen op 5 februari 2025”; ik ga ervan uit dat dit een verschrijving is en dat u 5 februari 2026 bedoelt.”

1.6. Per e-mail van diezelfde datum verduidelijkt de aanvraagster nog het volgende:

“Ik benadruk opnieuw: ik vraag geen inhoud van strafdossiers, maar uitsluitend het administratieve spoor en de geldende normering die bepaalt welke metadata u wel/niet meedeelt aan slachtoffers, melders en mogelijk benadeelden in deze gevallen.”

1.7. Uit de samenvatting in de beslissing van het FAGG (zie hierna), waar de aanvraagster ook naar verwijst, blijkt dat per e-mail van 10 februari 2026 nog het volgende is toegevoegd:

“1) Mijn verzoek blijft beperkt tot bestuursdocumenten en normering

Ik herhaal dat mijn Wob-verzoek geen inhoud van lopende strafdossiers vraagt, maar (i) het administratieve spoor bij het FAGG en (ii) de normering/werkwijze die bepaalt welke metadata u wel/niet meedeelt en op welke wijze u verzoeken afhandelt (incl. doorverwijzing of doorzending naar parketten).

2) “Geen specifieke richtlijn” is precies een Wob-relevant antwoord, mits correct geformaliseerd

U stelt dat er “geen specifieke richtlijn” bestaat. In dat geval verzoek ik u dit in uw formele Wob-beslissing expliciet te bevestigen en, conform mijn verzoek, het zoekspoor en de geraadpleegde dragers/systemen te beschrijven. Indien de werkwijze berust op algemene principes (Sv., geheim onderzoek, Wob), verzoek ik tevens te preciseren welke bepalingen u concreet hanteert voor (a) het niet medelen van PV-

/notitienummers/parketidentificatie en (b) de gekozen alternatieve werkwijze (in ontvangst nemen en doorsturen).

3) Uw mail bevestigt dat er wél documenten bestaan die onder mijn verzoek vallen

U geeft aan dat er hierover werd overlegd met een contactpersoon bij het parket en dat een mailketting bestaat met een “voorgestelde oplossing”, en dat u die zal toevoegen aan de opgevraagde documenten. Ik neem hiervan akte. Dit bevestigt dat er minstens één schriftelijke vastlegging bestaat van de gehanteerde werkwijze en motivering, die binnen het bereik van mijn verzoek valt.

4) Slachtofferperspectief is niet hypothetisch

In uw antwoord stelt u dat u enkel informatie kan verstrekken indien het FAGG “zelf kan opmaken” dat iemand als slachtoffer/benadeeld persoon kan worden beschouwd. In dit dossier is de mogelijke benadeling niet louter theoretisch: het ontbreken van een effectief nationaal register gedurende een zeer lange periode, gekoppeld aan aantoonbare misinformatie of onvolledige informatieverstrekking, laat redelijkerwijze toe te besluiten dat donoren en donorkinderen hierdoor schade en/of rechtsnadeel kunnen hebben ondervonden. Het feit dat mensen meldingen doen of informatie opvragen, gebeurt niet “uit tevredenheid of omdat ze geen last hebben. FAGG is niet toegankelijk of gekend, zij belanden bij u omdat er een probleem en een belang is dat verduidelijking en toetsing vereist. Omdat ze daar last van hebben of benadeeld door werden. U kan wel degelijk zelf beoordelen dat de informatie waar ik me als donor op baseerde onder constructies zoals ik ontdekte nefaste gevolgen had die mijn keuzes beïnvloeden. Bijvoorbeeld.

Als u die akte opstelt en een melder daarachter vraagt, dan zijn dat administratieve gegevens. Deze vallen niet onder geheim van het onderzoek.

Ik neem kennis van dat standpunt, maar het volstaat niet als algemene reden om elk administratief spoor integraal te weigeren. Indien identificatie een reëel risico vormt, is dat precies het type situatie waarvoor de Wob de mogelijkheid van gedeeltelijke

openbaarmaking en redactie voorziet. U maakt anders het uitoefenen van slachtofferrechten voor de betrokken parketten wel en wel degelijk: onmogelijk.

Slachtoffers geraken niet tot bij de rechter of de [procureur des konings]. Kunnen geen onderzoeksdaden vragen die jullie niet eerst filteren.

Dit neemt niet weg dat mijn Wob-verzoek zich niet richt op strafdossierinhoud, maar net op de auditabele administratieve werkwijze en normering die bepaalt welke minimale keteninformatie u wel/niet meedeelt aan melders, slachtoffers en mogelijk benadeelden.

5) Inventaris en gedeeltelijke openbaarmaking

Voor zover u meent dat bepaalde onderdelen niet openbaar kunnen worden gemaakt, verzoek ik u per document concreet te motiveren welke passage wordt geweigerd en waarom, en de overige delen wél vrij te geven (maximale openbaarheid / minimale weglating).

6) het zoekspoor.

Ik neem nota dat u binnen de wettelijke termijn zal antwoorden en verwacht dat uw beslissing een inventaris bevat van de aangetroffen documenten (titel/naam, datum, opsteller/dienst, status) en de gevraagde (gedeeltelijke) openbaarmaking of gemotiveerde weigering per document.”

1.8. Uit voormelde samenvatting in de beslissing van het FAGG, blijkt dat de aanvragerster in een andere e-mail van 10 februari 2026 aangeeft dat niet meer ingegaan moet worden op punt 4 (“*Slachtofferperspectief is niet hypothetisch*”).

1.9. Uit voormelde samenvatting in de beslissing van het FAGG, blijkt dat de aanvragerster ook in een e-mail van 10 februari 2026 verzoekt om de “*contactpersoon bij het parket*”.

1.10. Uit voormelde samenvatting in de beslissing van het FAGG, blijkt dat de aanvraagster per e-mail van 11 februari 2026 nog het volgende toevoegt:

“Aanvulling – verzoek om normering en gelijke behandeling (discretionaire praktijk vs. juridische onmogelijkheid)

Ik wens hier expliciet aan toe te voegen dat mijn verzoek niet enkel betrekking heeft op “algemene, interne procedures en richtsnoeren” in abstracto, maar op de concrete normering die het FAGG hanteert om in vergelijkbare situaties wel een oplossing te voorzien voor de ene melder/betrokkene (bv. “verklaring in ontvangst nemen en doorsturen naar parketten”) en niet voor de andere.

Hoe legt het FAGG verantwoording af.

Meer bepaald verzoek ik de normatieve basis (interne richtlijnen, werkinstructies, beslissingsschema’s, criteria, mandaten en/of bevoegdheidsafbakening) die toelaat dat:

1. mijn verklaring/verhoor werd bv opgesplitst in drie processen-verbaal, overgemaakt aan twee verschillende parketten, zonder dat mij gedurende negen maanden het bestaan van de bijkomende PV’s/dossiers werd meegedeeld;

2. mij in die periode het minimum aan keteninformatie (ontvangst/registratie/doorzending/referentie) werd geweigerd met een algemene verwijzing naar het geheim van het onderzoek, terwijl het FAGG negen maanden later – na herhaalde verzoeken openbaarheid van bestuur en externe druk – alsnog met veel tegenzin toch de bijkomende PV’s/dossiers kon meedelen.

Deze gang van zaken toont dat het hier niet ging om een juridische onmogelijkheid (“het mag niet”), maar om een discretionaire praktijk (“het wordt niet gedaan, tot er druk ontstaat”). Dat is precies waarom de normering waarbinnen zulke keuzes worden gemaakt WOB-relevant is: welke regels, criteria en beslissingsbevoegdheden sturen dit aan, en hoe wordt gelijkheid

*van behandeling van melders/slachtoffers/belangenorganisaties
gewaarborgd?*

Transparantie over status en keteninformatie voor melders

*Ik verzoek u daarnaast om de normering/werkwijze waarmee het
FAGG melders informeert over de status van hun melding(en),
minstens op het niveau van keteninformatie, met inbegrip van:*

ontvangst en registratie (datum, registratiesysteem, referte);

doorzending (datum van doorzending);

Of interne afhandeling en gevolg

aanduiding of de melding al dan niet werd omgezet in een PV/akte;

*Hoe laat FAGG weten wat er gebeurd is met een melding. Hoe legt
het FAGG enige verantwoording af.*

*het bestaan van meerdere gerelateerde PV's/akten wanneer één
feitencomplex wordt versnipperd;*

*welke metadata systematisch wél/niet wordt meegedeeld, en op
basis van welke norm.*

*Interne criteria : FAGG moet KUNNEN vaststellen dat de melder
zelf slachtoffer is en verwijzen anders zonder referenties melders
door naar een hen onbekend parket. Waarop het parket terug wijst
naar het FAGG. Geen info zonder pv nummer.*

*Ten slotte vraag ik de interne normering die u aanhaalt wanneer u
stelt dat het FAGG pas “doorschuift naar het parket” wanneer het
zelf niet kan vaststellen dat de melder ook slachtoffer is. Ik verzoek
de interne criteria en procedurele stappen die bepalen:*

*wanneer en hoe het FAGG “slachtofferschap” of
“betrokkene/benadeelde” vaststelt;*

wie daarover beslist (functie/mandaat);

welke bewijsstukken/elementen worden verwacht;

welke standaardreacties horen bij elk scenario (wel/geen doorzending; wel/geen ontvangst verklaring; wel/geen keteninformatie);

hoe men voorkomt dat dit een willekeurige of ongelijke toepassing wordt.

Indien u meent dat hierover “geen specifieke richtlijn” bestaat, verzoek ik dat u dit uitdrukkelijk en formeel bevestigt in uw beslissing, mét beschrijving van het feitelijke zoekspoor (welke dragers, systemen, mailboxen, sjablonen, kennisdatabanken, intranetdocumenten, SOP's, enz. werden nagezien) en de personen/diensten die werden bevraagd.

Ik denk dat mijn punt en het gevraagde nu duidelijk is.”

1.11. Per brief van 9 maart 2026 neemt het FAGG de volgende beslissing:

“We moeten vaststellen dat de verzoeken die u uit, een mengeling zijn van verzoeken passieve openbaarheid van bestuur, gecombineerd met diverse en uiteenlopende verzoeken om inlichtingen over de handelwijze van het Agentschap. Daarbij haalt u enerzijds aan dat u kennis wil nemen van de algemene richtsnoeren, en anderzijds verwijst u naar uw eigen situatie en hieromtrent ook specifieke vragen stelt.

We trachten de behandeling op te splitsen, op basis van bovenstaande.

2. Verzoeken om duiding of informatie

Onder dit punt behandelen we uw algemene verzoeken, nl.:

- Welke basisprincipes worden gehanteerd in het kader van informatiedoorgifte jegens slachtoffers of personen die een klacht indienen?*
- Hoe wordt, algemeen genomen, de communicatiedoorgifte gestandaardiseerd?*

Deze vragen zijn o.i. evenwel onlosmakelijk verbonden met uw eigen situatie – uw eigen klachten werden reeds uitvoerig

toegelicht in eerdere communicatie – hierop wordt derhalve niet opnieuw ingegaan. We beperken ons derhalve tot de algemene verzoeken.

De basisprincipes dewelke door het FAGG worden toegepast, zijn deze waaraan elke administratie onderworpen is, zoals de beginselen van behoorlijk bestuur en, bv., het principe van het geheim van het onderzoek. Ook dit is eerder reeds toegelicht.

Kort samengevat, geldt daarbij het principe van het geheim van het onderzoek. Over een lopend onderzoek, wordt niet gecommuniceerd – er kan dus ook vaak niet worden bevestigd of ontkracht of een onderzoek lopende is. Evenmin kan worden meegegeven, indien het voor ons als administratie niet duidelijk is dat de persoon beroep zou kunnen doen op de status van “benadeelde persoon”, of er dossiers lopende zijn en bij welke parketten deze zouden zijn aangemeld.

3. Verzoeken openbaarheid van bestuur

Uw verzoek heeft eveneens betrekking op “richtlijnen”, zoals hoger in uw verschillende verzoeken omschreven. Deze richtlijnen worden ruim omschreven, en u geeft hierbij aan dat u verzoekt dat diverse mailboxen, servers, e.d.m. zouden worden doorzocht, of dat u minstens verzoekt om het “zoekspoor”.

Uw verzoek is dermate ruim en alomvattend, waarbij u een algeheel doorzoeken van databanken, mailboxen, enz. vraagt, teneinde te speuren naar eventuele richtlijnen of richtsnoeren gehanteerd door het Agentschap (op vraag van of in overleg met het parket).

Dit verzoek is dermate ruim en tijdsrovend, dat hieraan geen gevolg kan worden gegeven. Een dergelijk ruim en verregaand verzoek zou immers ertoe leiden dat meerdere ambtenaren een meerdaagse “search” dienen te verrichten, zonder dat zulks ook maar enige garantie op succes zou geven. Daarbij dient ook rekening te worden gehouden met de huidige werklast, die een dergelijk verzoek gewoonweg niet toelaten. Een dergelijke algemene en ruime zoektocht is o.i. kennelijk onredelijk en hieraan

kan dan ook, gelet op de voorziene workload (en de zeer geringe meerwaarde) o.i. geen gevolg worden gegeven.

Vanzelfsprekend beschikt het FAGG wel over een kwaliteitssysteem, met interne procedures, opgedeeld in verschillende types documenten. Gelet op de omvang van uw verzoek, is het evenwel niet mogelijk om op eenvoudige wijze de juiste procedures te identificeren en mee te geven.

Voor wat betreft uw verzoek om een overzicht van het zoekspoor te kunnen verkrijgen moeten wij u antwoorden dat de wet openbaarheid van bestuur enkel voorziet dat bestaande bestuursdocumenten moeten worden meegedeeld. Van de administratie kan niet worden verwacht dat zij in het kader van een dergelijk verzoek nieuwe bestuursdocumenten opstelt, hetgeen uw verzoek met betrekking tot dat aspect lijkt in te houden.

Om die reden, wordt uw verzoek derhalve afgewezen op grond van artikel 6, § 3, 3° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Zoals eerder aangehaald, wordt u wel een uitwisseling met het parket overgemaakt, m.b.t. de status van benadeelde persoon en de communicatie van de betrokken parketten. Dit is geen algemene richtlijn, maar een toepassing van de eerder aangehaalde principes (zijnde het geheim van het onderzoek). De namen van de aanvrager, wier vraag werd overgemaakt aan de contactpersoon van het parket, ter duiding, en de identiteitsgegevens van de contactpersoon bij het parket werden hierbij verwijderd, gelet op het feit dat de vrijgave van deze gegevens afbreuk zou doen aan het recht op privéleven van de betrokkenen, en het belang van de openbaarmaking van deze persoonsgegevens niet opweegt tegen het belang van het geheim ervan, gelet op het feit dat deze persoonsgegevens geen essentiële meerwaarde bieden in het kader van uw verzoek en er geen bijzondere maatschappelijke behoefte is aan de openbaarmaking ervan die zwaarder zou doorwegen (art. 6, § 2, 1° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur).

Indien u niet akkoord bent met deze (gedeeltelijke) weigering, dan kan u een verzoek tot heroverweging bij ons indienen. U dient dan tegelijkertijd met dit verzoek een adviesaanvraag bij de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten in te dienen. Deze adviesaanvraag kan u richten per brief aan het volgende adres: Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten Koloniënstraat 11 1000 Brussel

U kan tevens het verzoek tot advies indienen per e-mail via Ctb-Cada@rrn.fgov.be.

Gelieve in acht te nemen dat het in CC zetten van de Commissie bij een verzoek tot heroverweging per mail niet wordt aanvaard als adviesaanvraag en uw verzoek ongeldig maakt. Indien u een adviesaanvraag per mail indient, dient U de Commissie rechtstreeks aan te schrijven.”

1.12. Per e-mail van 11 maart 2026 richt Michelle Lambrechts een verzoek aan de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, Afdeling openbaarheid van bestuur, (hierna: “de Commissie”) met betrekking tot de problemen die zij ondervindt naar aanleiding van het verzoek om inzage dat zij heeft ingediend bij het Federaal Agentschap voor geneesmiddelen en gezondheidsproducten (FAGG).

1.13. Voor wat betreft de behandeling van dat verzoek, verwijst de Commissie naar haar advies nr. 2026-73 van 2 april 2026.

1.14. Per e-mail van 3 april 2026 richt de aanvrager volgend verzoek tot heroverweging aan het FAGG:

“Op 9 maart 2026 ontving ik uw beslissing op mijn WOB-verzoek van 5 februari 2026 (CALL1375216). Bij deze verzoek ik u, overeenkomstig artikel 8bis van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, uw beslissing te heroverwegen. Gelijkijdig met dit verzoek heb ik een adviesaanvraag ingediend bij de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten (CTB/CADA).

Ik zal hieronder aantonen dat uw beslissing juridisch onhoudbaar is, feitelijk onjuist gemotiveerd, en — gelet op de inmiddels vrijgegeven mailwisseling — berust op een werkwijze die de beginselen van behoorlijk bestuur op meerdere fundamentele punten schendt.

1. De afwijzing op grond van "kennelijk onredelijk verzoek" is onhoudbaar

U wijst mijn verzoek af op grond van artikel 6, §3, 3° WOB omdat het "dermate ruim en tijdsrovend" zou zijn dat hieraan geen gevolg kan worden gegeven. Deze motivering is om meerdere redenen onjuist.

Ten eerste erkent u in dezelfde beslissing uitdrukkelijk dat het FAGG beschikt over "een kwaliteitssysteem, met interne procedures, opgedeeld in verschillende types documenten." Een professioneel agentschap dat zijn eigen kwaliteitssysteem niet kan doorzoeken op relevante procedures over een specifiek, afgebakend thema — de omgang met verzoeken om keteninformatie in donorconceptiedossiers — beschikt ofwel niet over het beloofde kwaliteitssysteem, ofwel motiveert het de weigering ondeugdelijk. Beide conclusies zijn voor uw rekening.

Ten tweede is de "kennelijk onredelijk"-grond in de WOB voorbehouden voor verzoeken die werkelijk geen redelijke grens kennen. Mijn verzoek was nauwkeurig afgebakend: het betrof uitsluitend de normering en werkwijze die het FAGG hanteert bij verzoeken om administratieve keteninformatie in een specifieke dossiercontext. Het is geen uitnodiging tot een willekeurige doorzoeking van alle archieven van het Agentschap.

Ten derde heeft u zelf bevestigd dat minstens één document onder mijn verzoek valt — de mailwisseling met het parket — en deze ook vrijgegeven. Dit bewijst dat een gerichte zoektocht wél mogelijk en vruchtbaar is. De stelling dat een zoektocht "geen garantie op succes" biedt, is daarmee door uw eigen handelen weerlegd.

2. De weigering van het zoekspoor is onwettig

U weigert een beschrijving van het zoekspoor te geven met als argument dat de WOB enkel verplicht tot mededeling van bestaande bestuursdocumenten en niet tot het opstellen van nieuwe. Dit argument snijdt geen hout.

Een beschrijving van welke systemen, dragers, mailboxen en diensten werden geraadpleegd is geen nieuw bestuursdocument — het is de inhoud van de motiveringsplicht die de wet oplegt bij elke weigeringsbeslissing. Een weigeringsbeslissing die niet aangeeft waarop de zoektocht berustte, is een beslissing zonder afdoende motivering, en dat is in strijd met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

3. Geen inventaris, geen per-document motivering: strijdig met de WOB

Uw beslissing bevat geen inventaris van de aangetroffen documenten en geen per-document motivering van de weigering tot openbaarmaking. Dit is strijdig met het principe van maximale openbaarheid en minimale weglating dat de WOB voorschrijft. Wanneer u van oordeel bent dat bepaalde documenten niet openbaar kunnen worden gemaakt, dient u per document aan te geven welke passage wordt geweigerd en op welke grond, en de overige delen vrij te geven.

U heeft dit niet gedaan. U heeft in bulk geweigerd, zonder inventaris, zonder onderscheid, en zonder de minste poging tot gedeeltelijke openbaarmaking. Dat is niet de toepassing van de WOB — dat is de ontkenning ervan.

4. De vrijgegeven mailwisseling onthult wat uw beslissing verzwijgt

U heeft als enige bijlage bij uw beslissing een mailwisseling meegedeeld tussen uw Afdelingshoofd Wetgeving en Geschillen (Nick Van Gelder) en een magistraat van het Parket bij het Hof van Beroep, daterend van september-oktober 2025. Deze mailwisseling

bewijst precies wat ik in mijn WOB-verzoek aanvoerde — en maakt uw weigeringsbeslissing nog moeilijker verdedigbaar.

De mailwisseling toont het volgende aan:

- 1. Het FAGG liet het parket meeschrijven aan uw weigeringsantwoord. Nick Van Gelder legde een ontwerp van weigeringsbrief voor aan de parketmagistraat met de vraag of deze zich daarin kon vinden. Een bestuursbeslissing die op verzoek van een externe partij wordt opgesteld, is geen onafhankelijke administratieve beslissing. Op welke wettelijke grondslag werd dit overleg gevoerd? Waarom werd dit niet vermeld in uw beslissing?*
- 2. De reputatiebeheeroverweging staat zwart op wit. Nick Van Gelder schreef aan de parketmagistraat: "Ik verwacht wel dat ze hier, zoals in het verleden, mee naar de pers gaat." Dit is geen juridische afweging. Dit is een communicatiestrategie die de besluitvorming kleurt. De vrees voor persaanval is geen weigeringsgrond in de WOB.*
- 3. De weigering was geen juridische onmogelijkheid, maar een bewuste keuze. De parketmagistraat bevestigde in zijn mail van 3 oktober 2025 uitdrukkelijk dat het FAGG conform artikel 5bis VTSv [Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering], verklaringen van benadeelde personen in ontvangst mag nemen en doorsturen. Toch trok Nick Van Gelder zijn eerder voorstel om dit te doen in, op basis van het eerste parketadvies. Pas na herhaalde WOB-verzoeken en externe druk werd deze mogelijkheid alsnog aangeboden. Uw eigen beslissing noemde dit "de eerder aangehaalde principes" — maar het zijn geen principes. Het is een discretionaire praktijk die men toepast of niet toepast naargelang de druk.*
- 4. De juridische kaders worden stelselmatig door elkaar gehaald. De criteria van artikel 5bis VTSv. — benadeelde partijstelling in een strafrechtelijke procedure — worden aangewend om administratieve WOB-verzoeken af te wijzen. Dit zijn twee volledig onderscheiden rechtskaders. Het FAGG is een administratief orgaan, geen parketsecretariaat. Zijn WOB-verplichtingen gelden*

onafhankelijk van het al dan niet bestaan van een strafrechtelijk onderzoek.

5. Wat ik verwacht van uw herziene beslissing

In het kader van uw heroverweging verzoek ik u het volgende:

- 5. Stel een concrete inventaris op van alle documenten — onder welke benaming ook — die vallen onder mijn verzoek van 5 februari 2026, met vermelding van titel/naam, datum, opsteller/dienst, versie en status.*
- 6. Maak die documenten openbaar, dan wel motiveer per document, op basis van een specifieke wettelijke weigeringsgrond, waarom openbaarmaking niet mogelijk is — met toepassing van maximale openbaarheid en minimale weglating.*
- 7. Beschrijf het zoekspoor: welke diensten, systemen, dragers, mailboxen en medewerkers werden bevraagd, en op welke datum.*
- 8. Geef een toelichting bij de wettelijke grondslag en het mandaat op basis waarvan het overleg met het parket over de inhoud van uw weigeringsantwoorden plaatsvond.”*

1.15. Per e-mail van diezelfde datum richt de aanvraagster ook een verzoek om advies aan de Commissie.

2. De ontvankelijkheid van het verzoek om advies

De aanvraagster heeft voldaan aan de vereiste van artikel 8, § 2, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: “de wet van 11 april 1994”) door gelijktijdig een verzoek tot heroverweging bij het FAGG en een verzoek tot advies bij de Commissie in te dienen.

3. Betreffende de grond van de zaak

- 3.1. Principe

Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 huldigen principieel het recht van toegang tot alle bestuursdocumenten waarover een administratieve instantie beschikt. De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer één of meer wettelijke uitzonderingsgronden ingeroepen kunnen of moeten worden, en wanneer die uitzonderingsgronden bovendien op afdoende wijze gemotiveerd worden. Daarenboven moeten de wettelijke uitzonderingsgronden beperkend geïnterpreteerd worden (zie o.a. Grondwettelijk Hof, arrest nr. 167/2018 van 29 november 2018).

- 3.2. Voorwerp van het administratief beroep

3.2.1. Uit de verschillende e-mails blijkt dat het verzoek om inzage zowel op “*“(interne) nationale richtlijnen/werkwijzen” die binnen fertiliteitszaken worden ingeroepen, ook door uw diensten om (i) administratieve keteninformatie (o.a. PV-/notitienummers, parketidentificatie, overdrachtsmetadata, statusopvolging) niet mee te delen en/of (ii) informatie niet te verstrekken*” (i.e. “*algemene, interne procedures en richtsnoeren*”), als “*op de concrete normering die het FAGG hanteert om in vergelijkbare situaties wel een oplossing te voorzien voor de ene melder/betrokkene (bv. “verklaring in ontvangst nemen en doorsturen naar parketten”) en niet voor de andere*”.

3.2.2. Het administratief beroep dienaangaande wordt door de aanvrager op 3 april 2026 als volgt samengevat:

- *“5. Stel een concrete inventaris op van alle documenten — onder welke benaming ook — die vallen onder mijn verzoek van 5 februari 2026, met vermelding van titel/naam, datum, opsteller/dienst, versie en status.*
- *6. Maak die documenten openbaar, dan wel motiveer per document, op basis van een specifieke wettelijke weigeringsgrond, waarom openbaarmaking niet mogelijk is — met toepassing van maximale openbaarheid en minimale weglating.*

- 7. Beschrijf het zoekspoor: welke diensten, systemen, dragers, mailboxen en medewerkers werden bevraagd, en op welke datum.
- 8. Geef een toelichting bij de wettelijke grondslag en het mandaat op basis waarvan het overleg met het parket over de inhoud van uw weigeringsantwoorden plaatsvond.”

- 3.3. Draagwijdte van het recht op inzage

3.3.1. Het recht van toegang tot bestuursdocumenten houdt geen recht in op om het even welke informatie. Het moet gaan om bestaande informatie. De gevraagde informatie moet aanwezig zijn op een drager.

Een administratieve instantie kan er ook niet toe worden verplicht om op grond van artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 informatie die tegemoetkomt aan de wensen van een aanvrager, tot een bestuursdocument te verwerken.

Voor de toepassing van de wet van 11 april 1994 moet de administratieve instantie aldus nagaan of de vraag om inzage slaat op informatie die bestaat en vervat is in een “*als dusdanig bestaand*” document.

3.3.2. Voor wat betreft het onderdeel van het beroep van de aanvrager dat er op gericht is om “*een concrete inventaris op [te stellen] van alle documenten — onder welke benaming ook — die vallen onder mijn verzoek van 5 februari 2026, met vermelding van titel/naam, datum, opsteller/dienst, versie en status*” (“*punt 5*”), is er mogelijk geen sprake van een als dusdanig bestaand document.

Het inwilligen van dergelijk verzoek veronderstelt immers dat de administratieve instantie niet louter de stukken overmaakt, maar ook een nieuw document opstelt dat specifiek tegemoet komt aan de vraag om inzage en waarin de verschillende stukken worden opgesomd en omschreven op de wijze zoals gewenst door de aanvrager.

Indien evenwel voormelde informatie (titel, datum, opsteller/dienst, versie, status) wel aanwezig zou zijn in een elektronisch bestand waar de administratieve instantie toegang toe heeft, en indien voormelde

informatie eenvoudig te identificeren is in het licht van het voorwerp van het verzoek en gemakkelijk uit het systeem kan opgehaald worden zonder bijzondere verwerkingen, is er, overeenkomstig de vaste adviespraktijk van de Commissie (zie bijvoorbeeld Advies nr. 2025-31 van 13 maart 2025), toch geen sprake van het aanmaken van een nieuw document. In dat geval kan de gevraagde informatie wel degelijk als bestuursdocument beschouwd worden en is zij onderworpen aan de wet van 11 april 1994.

3.3.3. Voor wat betreft het onderdeel van het beroep van de aanvrager dat betrekking heeft op het bekomen van “*een toelichting bij de wettelijke grondslag en het mandaat op basis waarvan het overleg met het parket over de inhoud van uw weigeringsantwoorden plaatsvond*” (“*punt 8*”), is er mogelijk evenmin sprake van een als dusdanig bestaand document.

Het lijkt hier immers meer te gaan om een juridische onderbouwing van bepaalde handelingen van de administratieve instantie. Louter indien deze toelichting reeds aanwezig is in een bestaand bestuursdocument, kan het verzoek worden beschouwd als een verzoek om inzage overeenkomstig de wet van 11 april 1994.

3.4.4. Voor wat betreft het onderdeel van het beroep van de aanvrager dat betrekking heeft op het bekomen van een “[*beschrijving van*] *het zoekspoor: welke diensten, systemen, dragers, mailboxen en medewerkers werden bevraagd, en op welke datum*” (“*punt 7*”), kan evenmin aangenomen worden dat het gaat om een als dusdanig bestaand document in de zin van de wet van 11 april 1994.

Het inwilligen van het verzoek van de aanvrager zou immers veronderstellen dat de administratieve instantie een bijkomend document moet opstellen waarin zij vermeldt welke handelingen zij heeft gesteld naar aanleiding van het onderzoek van het verzoek om inzage. Onder voorbehoud van hetgeen hierna zal worden toegelicht betreffende de motiveringsplicht van de administratieve instantie (zie volgend randnummer), legt de wet van 11 april 1994 geen dergelijke bijkomende rapporteringsverplichting op.

3.4.5. Het bestaan van een bestuursdocument, waarover een administratieve instantie beschikt, is een feitenkwestie. Het komt in principe aan de administratieve instantie toe om hierover duidelijkheid te geven.

De verklaringen van de administratieve instantie moeten waarachtig zijn. De Commissie neemt de waarachtigheid van de verklaringen van een administratieve instantie aan indien verklaringen niet manifest onredelijk en onaannemelijk lijken. De aannemelijkheidstoets houdt evenwel niet noodzakelijkerwijze in dat de administratieve instantie moet beschrijven hoe en in welke mate zij naar de gevraagde bestuursdocumenten gezocht heeft, of moet beschrijven welke systemen, dragers, mailboxen en diensten werden geraadpleegd (“het zoekspoor”). Een dergelijke gedetailleerde beschrijving gaat verder dan hetgeen een instantie al op meer algemene wijze aannemelijk kan maken, of wat in redelijkheid kan aangenomen worden op grond van de aard van de informatie.

Gelet op de verklaring in de brief van 9 maart 2026 van de administratieve instantie lijkt er aangenomen te moeten worden dat er “*kwaliteitssysteem, met interne procedures, opgedeeld in verschillende types documenten*” bij de administratieve instantie bestaan. De administratieve instantie stelt wel dat deze informatie niet kan overgemaakt worden op grond van artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994.

Niettegenstaande de verklaring van de administratieve instantie is het evenwel nog niet geheel duidelijk of de bestuursdocumenten waar de administratieve instantie naar verwijst, veeleer algemene richtlijnen betreffen die in alle dossiers kunnen toegepast worden, dan wel of het louter gaat om een aanpak die veeleer geval per geval bepaald wordt in concrete dossiers, en die aldus verspreid kan zijn in verschillende plaatsen, dossiers en mailboxen. Met andere woorden, het is niet geheel of duidelijk of er algemeen toepasbare, centraal vastgelegde richtlijnen bestaan, dan wel of er louter richtlijnen op dossierniveau bestaan. De administratieve instantie dient hierover meer duidelijkheid te geven, te meer daar deze vaststelling een impact heeft op de beoordeling van de ingeroepen uitzonderingsgrond (zie hierna).

- 3.5. Een weigering om bestaande documenten over te maken moet gemotiveerd worden

3.5.1. Voor zover er wel degelijk sprake is van als dusdanig bestaande bestuursdocumenten, en voor zover het FAGG geen

uitzonderingsgronden inroept en deze afdoende motiveert, is ze ertoe gehouden om de gevraagde bestuursdocumenten openbaar te maken.

Het FAGG roept eerst het principe van het geheim van het onderzoek in.

Het FAGG steunt zich vervolgens en hoofdzakelijk op artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994. Zij stelt dat het verzoek van de aanvraagster te ruim, alomvattend en tijdsrovend is, dat er niet aan tegemoet gekomen kan worden. *“Een dergelijk ruim en verregaand verzoek zou immers ertoe leiden dat meerdere ambtenaren een meerdaagse “search” dienen te verrichten, zonder dat zulks ook maar enige garantie op succes zou geven. Daarbij dient ook rekening te worden gehouden met de huidige werklast, die een dergelijk verzoek gewoonweg niet toelaten. Een dergelijke algemene en ruime zoektocht is o.i. kennelijk onredelijk en hieraan kan dan ook, gelet op de voorziene workload (en de zeer geringe meerwaarde) o.i. geen gevolg worden gegeven.”*

3.5.2. Het principe van het geheim van het onderzoek volstaat niet om een verzoek om inzage te weigeren, gelet op artikel 32 van de Grondwet en op de bepalingen van de wet van 11 april 1994.

Indien de administratieve instantie zich wenst te beroepen op artikel 6, § 1, 6°, (opsporing of vervolging van strafbare feiten) op artikel 6, § 2, 2°, (wettelijke geheimhoudingsverplichting) of op artikel 6, § 2, 6°, (rechtspleging in een burgerlijk en administratief rechtsgeding) van de wet van 11 april 1994, moet zij dit op afdoende wijze motiveren, rekening houdend met de toepassingsvoorwaarden van de betrokken bepalingen (zoals o.a. toegelicht in de rechtspraak van de Raad van State en adviespraktijk van de Commissie).

3.5.3. Artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994 bepaalt dat de administratieve instantie de inzage van bestuursdocumenten kan weigeren in de mate dat de vraag kennelijk onredelijk is.

3.5.3.1. De Commissie heeft reeds in een advies uit eigen initiatief op algemene wijze uiteengezet hoe deze uitzonderingsgrond toegepast moet worden (zie Advies van 1 april 2019, nr. 2019-33). Zij wees daarbij onder andere op het volgende:

“De kennelijke onredelijkheid kan, met inachtneming van de zogenoemde verzwaarde motiveringsplicht [t.g.v. het facultatief karakter van de uitzonderingsgrond], slechts worden ingeroepen door een geheel van argumenten in te roepen (en deze daadwerkelijk te concretiseren) die het beroep doen op deze uitzonderingsgrond redelijkerwijze rechtvaardigen, waaronder doch daarom niet op zichzelf genomen, de zware werklast die gepaard gaat met het onderzoeken naar de inroepbaarheid van uitzonderingsgronden, de grote hoeveelheid documenten, de aanwezigheid van heel wat documenten in vreemde talen, de beperkte capaciteit die aanwezig is in de federale administratieve overheid tot wie de aanvraag is gericht, de afwezigheid van een eenvoudige structuur en opbouw van de gevraagde documenten, de lange tijdsduur om het grote aantal documenten te nemen, de noodzaak om een scheiding te maken tussen informatie die als milieu-informatie kan worden gekwalificeerd en informatie die niet als dusdanig kan worden gekwalificeerd, de onmogelijkheid om bepaalde documenten te kunnen lezen en te begrijpen, omdat ze in een vreemd geschrift en/of in een vreemde taal zijn opgesteld, de feit dat het gaat om documenten die grotendeels op papier zijn opgesteld.”

3.5.3.2. De administratieve instantie motiveert niet op voldoende concrete wijze waarom artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994 kan ingeroepen worden.

De administratieve instantie beperkt zich er toe om vast te stellen dat het verzoek ruim geformuleerd is, en dat het onderzoek tijdrovend zou zijn, rekening houdend met de werklast van de ambtenaren, en zonder garantie op succes, alsook met geringe meerwaarde.

De onduidelijkheid die de administratieve instantie laat bestaan over de aard van de gevraagde richtsnoeren en instructies, heeft een impact op de motivering en inroepbaarheid van de uitzonderingsgrond in artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994.

- Indien er binnen het FAGG richtsnoeren en instructies van algemene aard bestaan, over hoe wordt omgegaan met verzoeken om administratieve keteninformatie te bekomen, alsook over de mededeling van PV-nummers, notitienummers,

parketidentificatie en overdrachtsmetadata, en/of indien het gaat om regels die systematisch door grote groepen van personeelsleden van het FAGG worden toegepast in verscheidene dossiers, kan er niet zondermeer van uitgegaan worden dat het verzoek van de aanvrager zo ruim geformuleerd is noch dat het identificeren en meedelen van die informatie een dusdanige werklast met zich zou meebrengen, dat het onredelijk zou zijn om op het verzoek in te gaan.

Niet alleen stelt de Raad van State dat het recht op inzage ook een positieve verplichting inhoudt in hoofde van de administratieve instellingen om zich zo te organiseren dat aan de transparantieplichting kan voldaan worden (RvSt., nr. 227.394 van 15 mei 2014). Logischerwijze is er bovendien van uit te gaan dat het bestaan van dergelijke algemene richtsnoeren veronderstelt dat zij centraal en overzichtelijk bewaard worden zodat de personeelsleden er gemakkelijk toegang toe hebben. Het gevolg hiervan is dat het FAGG normaliter inzage zou moeten kunnen geven tot dergelijke algemene richtsnoeren, zonder dat dit een onredelijke werklast met zich meebrengt, tenzij er sprake is van uitzonderlijke, afdoende te motiveren omstandigheden.

- Indien er daarentegen sprake is van zeer diverse instructies, beslissingen of afwegingen over de te volgen aanpakken, die verschillen van dossier tot dossier, en verspreid zijn over verschillende bestanden en mailboxen, dan is niet uitgesloten dat mogelijk toepassing kan gemaakt worden van artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994.

De huidige motivatie in de beslissing van de administratieve instantie van 9 maart 2026 is echter te beschouwen als een stijlformule.

Hoewel de werklast voor een administratieve instantie deel kan uitmaken van een motivering op basis van artikel 6, § 3, 3°, van de wet van 11 april 1994, volgt uit de rechtspraak van de Raad van State dat dit op zich een onvoldoende motivatie is om de openbaarheid te weigeren (RvSt, nr. 225.549, 21 november 2013, en RvSt, nr. 236.367, 8 november 2016). Een omvangrijke

vraag is overigens ook niet noodzakelijkerwijze een onredelijke vraag (RvSt., nr. 256.168, 30 maart 2023). De (concrete) omvang en slagkracht van de betrokken instantie en de inzetbaarheid van het aantal personeelsleden voor de kwestieuze opdracht zijn een essentieel element om de redelijkheid van de opdracht te beoordelen (RvSt., 255.391, 27 december 2022).

De administratieve instantie zal dan ook op meer geïndividualiseerde wijze, specifiek toegespitst op haar concrete organisatie, en na concreet onderzoek, moeten aantonen dat de vraag wel degelijk effectief onredelijk is. Er is desgevallend concreet in te schatten om hoeveel documenten het werkelijk kan gaan, en met name wat deze documentatie (dan wel een redelijke schatting) vertegenwoordigt (qua aantal documenten, pagina's of digitale omvang). Er is afdoende te motiveren hoeveel personeelsleden en geschatte manuren voor dit onderzoek nodig zijn, en wat de concrete impact op de werking van organisatie zal zijn (o.a. rekening houdend met de personeelsbezetting bij de betrokken instantie). Er kan in de motivatie ook rekening gehouden worden met bijvoorbeeld de wijze waarop de informatie georganiseerd wordt binnen de instantie, de eventuele digitalisatie ervan en de daaraan gelieerde mogelijkheden om op een gerichte manier opzoekingen te doen.

Deze uitzonderingsgrond dient ook restrictief geïnterpreteerd te worden. Daarbij moet ook rekening gehouden worden met het beginsel van de gedeeltelijke openbaarheid, overeenkomstig artikel 6, § 4, van de wet van 11 april 1994. Zelfs indien de administratieve instantie concrete motieven kan invoeren om de kennelijke onredelijkheid van bepaalde onderdelen van de vraag aan te tonen, is niet uitgesloten dat die motieven niet relevant zijn voor andere onderdelen van de vraag. Met name is niet uitgesloten dat bepaalde onderdelen wel degelijk betrekking hebben op een beperkt aantal, duidelijk identificeerbare en eenvoudig toegankelijke documenten.

Brussel, 23 april 2026,

S. JOCHEMS
Secretaris

L. DONNAY
Voorzitter